

РЕШЕНИЕ

№ 4222

гр. София, 26.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 14.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **7397** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145- 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), във връзка с чл. 79, във връзка с чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679 относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните – ОРЗД).

Образувано е по жалба на Е. Ц. с постоянен адрес в [населено място], Швейцария, подадена в качеството ѝ на настойник на малолетния Д. Ч. П., чрез пълномощника ѝ адвокат М. Б., срещу писмо с изх.№89-00-109-3 от 19.07.2022г. от директора на дирекция „Политики и програми за детето, стратегическо развитие и координация“ в Държавната агенция за закрила на детето (ДАЗД), с което се отказва достъп на жалбоподателката до социален доклад относно биологичното семейство на детето.

Жалбоподателката Е. Ц. твърди, че не е налице законово основание да се отказва предоставянето на социалния доклад относно биологичното семейство на детето, тъй като съгласно Регламент 2016/679 тя разполага с право да търси и получава лични данни за биологичното семейство на детето, на което е настойник. Сочи, че Европейската комисия е признала Швейцария за държава, която осигурява подходящо ниво на защита на личните данни, поради което предоставянето на лични данни за лице, гражданин на държава членка на ЕС, на лица и ли орган в Швейцария

се счита за вътрешен трансфер на данни в рамките на ЕС. В съдебното заседание жалбата е поддържана от адвокат И. К.. Позицията се базира на съдебна практика – Решение №638 от 25.01.2022г. на Върховния административен съд по адм.д.№10749/2021г. Заявява претенция за разноси.

Отговорният – директорът на дирекция „Политики и програми за детето, стратегическо развитие и координация“ в Държавната агенция за закрила на детето, възразява по допустимостта на жалбата, като счита, че оспореното писмо няма характер на индивидуален административен акт. По основателността на жалбата не изразява становище.

Прокуратурата не изразява становище по жалбата.

Съдът приема жалбата за процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна по съображения, различни от изложените в нея.

Установени факти:

С Решение №95 от 06.01.2022г. на Службата за закрила на деца и възрастни в [населено място], родителите на Д. Ч. П. – М. П. и Ч. П., са лишени от родителски права за детето им Д. Ч. П., което пребивава в Швейцария. За настойник на детето е назначена г-жа Е. Ц. с указание да изясни положението на майката М. П., която се е върнала да живее в България, с оглед на евентуалното връщане на Д. П. при нея. Указано е г-жа Е. Ц. да направи поръчка към Международната социална служба.

Със Заявление вх.рег.№89-00-109-2 от 08.07.2022г. до председателя на ДАЗД жалбоподателката е поискала лично на нея да ѝ бъде предоставен социалния доклад относно положението на биологичното семейство на детето Д. Ч. П., за чийто настойник е назначена. Сочил, че социалният доклад е изготвен от Дирекция „Социално подпомагане“ – Б. и е изпратен на ДАЗД.

Заявлението е разгледано от директора на дирекция „Политики и програми за детето, стратегическо развитие и координация“. С оспореното писмо отговорният е отговорил, че съгласно Регламент 2001/2003 относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, както и Х. конвенцията от 1996г. за компетентността, приложимото право, признаването, изпълнението и сътрудничеството във връзка с родителската отговорност и мерките за закрила на децата, сътрудничеството и обменът на информация се извършва чрез централните органи на съответните държави. Посочено е, че за Швейцария компетентният централен орган е Ф. правен департамент.

Правни изводи:

По допустимостта на жалбата

Въпросът за характера на оспореното писмо е решен с Определение №1864 от 20.02.2023г. на Върховния административен съд по адм.д.№1467/2023г., което обвързва настоящия съд. С посочения съдебен акт съдът е приел, че оспореното писмо има характер на отказ да се разгледа заявление по чл.39, ал.1 от ЗЗЛД. Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок от адресата на акта.

По основателността на жалбата

В рамките на съдебния контрол съдът извършва служебно проверка за законосъобразност на административния акт по всички основания по чл.146 от АПК, като не е обвързан само със сочените от жалбоподателя основания. Съдът може да обяви нищожност на административния акт и без да е направено такова искане от жалбоподателя.

Заявлението на жалбоподателката има характер на искане по чл.39, ал.1 от ЗЗЛД за осигуряване на достъп до лични данни по чл.15 от Регламент 2016/679, отнасящи се до субекта на данните, като заявителят се позовава на учреденото настояничество.

1. Актът е издаден от некомпетентен орган

Орган за закрила на детето е председателят на ДАЗД – чл.6, т.1 от Закона за закрила на детето (ЗЗДет), а администрацията в агенцията го подпомага в дейността му. Следователно администратор на лични данни е именно председателят на ДАЗД, който е компетентният орган да разгледа и да се произнесе по заявлението за искане на достъп до лични данни. По делото няма данни председателят на ДАЗД да е предоставил правомощия по ЗЗЛД на длъжностни лица в администрацията на агенцията. Заявлението е разгледано от директора на дирекция ППДСРК, чиято материална компетентност не бе установена по делото, въпреки дадените изрични указания от съда.

2. А. е издаден в писмена форма. Изложени са мотивите за отказа, които не кореспондират с производството по чл.39 от ЗЗЛД и упражняване на правото по чл.15 от Регламент 2016/679. Административният орган е дал указания относно реда за изпълнението на съдебни решения относно родителските права по Регламент 2001/2003 и Х. конвенция от 1996г., които са неотносими към случая, тъй като не се търси изпълнение на решение относно родителските права, а събиране на информация относно положението на майката на детето с оглед евентуалното преустановяване на настояничеството и реинтегриране на детето в биологичното му семейство.

3. Допуснати са съществени процесуални нарушения, които обуславят и неправилно приложение на материалноправните разпоредби на закона.

Тъй като детето е непълнолетно, правото на достъп до неговите данни се упражнява от законния му представител, в случая назначения настойник. Административният орган не е установил обаче дали се иска достъп само до личните данни на детето или достъп до данните на неговото разширено семейство, включително данните на майката, за която в административната преписка се съдържа информация, че е напуснала Швейцария и живее в България, включително с друго свое дете в едно семейство. Следователно не е възможно да се направи преценка дали се упражнява само право на достъп до личните данни на субекта на данните или се иска достъп до данни на други лица, в това число непълнолетни. Съответно не е обсъден въпросът дали настойникът има право на достъп до личните данни на трети лица или данните могат да се предоставят на компетентния държавен орган по настояничеството. В последния случай относим би бил редът по чл.45 от Регламент 2016/679 за предаване на лични данни на трета държава или международна организация. Напълно е

игнорирано обстоятелството, че с Решение от 26.07.2000г. съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за адекватната защита на личните данни, предоставяни в Швейцария, Европейската комисия е признала, че Швейцария предоставя подходящо ниво на защита на личните данни, предавани от Общността. Директива 95/46/ЕО е отменена с влизане в сила на Регламент 2016/679, но по силата на чл.45, §9 решенията на ЕК във връзка с директивата остават в сила.

За пълнота на изложението съдът отбелязва, че съдебната практика, на която се позовава жалбоподателката, не обвързва съда, тъй като не е задължителна. Освен това е неотносима, доколкото със съдебния акт е разрешено предоставяне на личните данни за детето на органа по настойничеството в държава членка на ЕС, а не на настойника.

Липсата на материална компетност на органа, издал акта, и допуснатите нарушения са съществени пороци, които водят до нищожност на административния акт.

По тези съображения оспореният административен акт се обявява за нищожен на основание чл.146, т.1, т.2, т.3 и т.4 от АПК и преписката се изпраща на компетентния орган за разглеждане на заявлението за достъп до лични данни по същество.

Разноски:

При този изход на спора на основание чл.143, ал.3 от АПК разноските се поставят в полза на ответника.

Заявена е претенция от името на жалбоподателката за присъждане на разноски за процесуално представителство в размер на 1000 лева. По делото обаче липсват доказателства за извършено плащане от Е. Ц. на упълномощения от нея адвокат М. Б. или на представляваната от последната фондация „Международна социална служба – България“. Представено е пълномощно, с което адв.Б. преупълномощава адвокат К., в което е уговорено възнаграждение от 1000 лева, платено в брой от адвокат Б.. Тъй като тези разноски не са направени от жалбоподателката, те не могат да й бъдат присъдени. Те не могат да бъдат присъдени и лично на адвокат Б., доколкото процесуалното представителство и преупълномощаването на адвокат К. не са по реда на чл. 38 от Закона за адвокатурата.

На жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 10 лв. за държавна такса.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТ на писмо с изх.№89-00-109-3 от 19.07.2022г. от директора на дирекция „Политики и програми за детето, стратегическо развитие и координация“, обективизиращо отказ за достъп до лични данни по Заявление вх.рег.№89-00-109-2 от 08.07.2022г от Е. Ц..

ИЗПРАЩА преписката на председателя на Държавната агенция за закрила на детето за произнасяне по Заявление вх.рег.№89-00-109-2 от 08.07.2022г от Е. Ц..

ОСЪЖДА Държавната агенция за закрила на детето да заплати на Е. Ц. разноси в размер на 10 (десет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: